

जिनेन्द्रवृन्द पधारिया रे

[राग-सुंहर स्वर्णपुरीमां]

भारा जिनालयमां जिनेन्द्रवृन्द पधारिया रे;
भारा अंतरियामां लुप अति उलराय,
सुरनर आवो आवो जिन-चरणाने पूजवा रे.

(साप्ती)

नंद्दीधर पिराजता, रत्नमयी जिनराज;
मेरु पर सोडी रथां, जिनप्रतिमा मनहार.
आवो पधारो प्रसुल्ल सेवना जिनमंदिरे रे;
लुं तो कर्ष विध वंदुं, कर्ष विध पूजुं नाथ,
भारे आंगलु आणे शाधिता जिनेधरा रे...भारा०

(साप्ती)

धनु शत पंच पिराजता, रत्नमयी जिनराज;
जिन साक्षात समा हीसे, स्वयंसिद्ध भगवान.

જિનવર મહિમાનાં ગુણગાન ત્રિજગમાં ગાજતાં રે;
 પ્રભુના મહિમાના ગુણ મુખથી કેમ કથાય,
 દેવ-દેવેન્દ્રો જિનપ્રતિમાનાં ચરણે પૂજતા રે....મારાં

(સાખી)

જિનપ્રતિમા અદ્ભુત અહો ! ધ્યાનમયી મનહાર,
 ઉપશમરસ વરસી રહ્યા, મંગળામૂર્તિ મહાન.

પ્રભુની ભક્તિ વડે ભવ્યો પામે ભવ-અંતને રે;
 જ્ઞેને અંતર નિરખ્યે આતમને નિરખાય,
 એવાં મણિમય ણિખ પધાર્યાં મારે આંગણે રે,
 આવો આવો પ્રભુજી આજે મારે મંદિરે રે,
 દૈવી ગુણગણ-ધારક દેવ પધાર્યાં આંગણે રે....મારાં

(સાખી)

ઋષભ જિણુંદ પધારિયા, મહાપદ્મ ભગવંત;
 જિનવર ભાવિ વિદેહના, નંદી-મેરુ જિણુંદ.

અંતાતીત ગુણોના નાથ પધાર્યાં આંગણે રે;
 હું તો જ્યાં જ્ઞેઉં ત્યાં નિરખું છું જિનદેવ,
 વિધવિધ અર્થોથી વધાવું જિનવરદેવને રે....મારાં

મારા હૈડામાંહી હર્ષ અતિ ઉભરાય,
 દેવ-ગુરુનો મહિમા નિત્ય વસો મનમંદિરે રે.
 ગુરુજીના ગુણમહિમાનાં ગીતો કેમ જવાય,
 ગુરુજી કહાન પ્રતાપે જિનવરવૃંદ પધારિયા રે;
 અગણિત ગુણનિધિના દાતાર પધાર્યાં આંગણે રે....મારાં